

CYKL ŻYCIA PRODUKTU

Konspekt zajęć dla dzieci

Dofinansowano ze środków
**NARODOWEGO FUNDUSZU
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ**

Niniejszy materiał został opublikowany dzięki dofinansowaniu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
Za jego treść odpowiada wyłącznie Caritas Polska.

Opracowanie przygotowane zostało na zlecenie Caritas Polska przez zespół CoopTech Hub.
Redaktorzy opracowania: Alicja Wójcik i Rafał Krenz.

Zostaje?

Projekt „Caritas Laudato Si’: Aktywna edukacja wspólnot Caritas w zakresie przeciwdziałania nadkonsumpcji w dążeniu do gospodarki o obiegu zamkniętym” realizowany przez Caritas Polska współfinansowany jest ze środków NFOŚiGW w ramach programu priorytetowego nr 7.2.1 Edukacja ekologiczna Część 1) Edukacja ekologiczna na lata 2021-2025. Niniejszy materiał został opublikowany dzięki dofinansowaniu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Za jego treść odpowiada wyłącznie Caritas Polska.

CELE EDUKACYJNE:

- Poznanie etapów cyklu życia produktu i ich wpływu na środowisko.
- Zapoznanie z możliwościami wydłużania czasu życia produktu.
- Świadomość konsekwencji konsumpcjonizmu.

UCZESTNICY:

- Dzieci szkół podstawowych.

CZAS TRWANIA WARSZTATÓW:

- Warsztat około 45 min.

WIEDZA:

- Etapów cyklu życia produktu i ich wpływ na środowisko.
- Możliwości wydłużania czasu życia produktu.
- Konsekwencje konsumpcjonizmu.

UMIEJĘTNOŚCI:

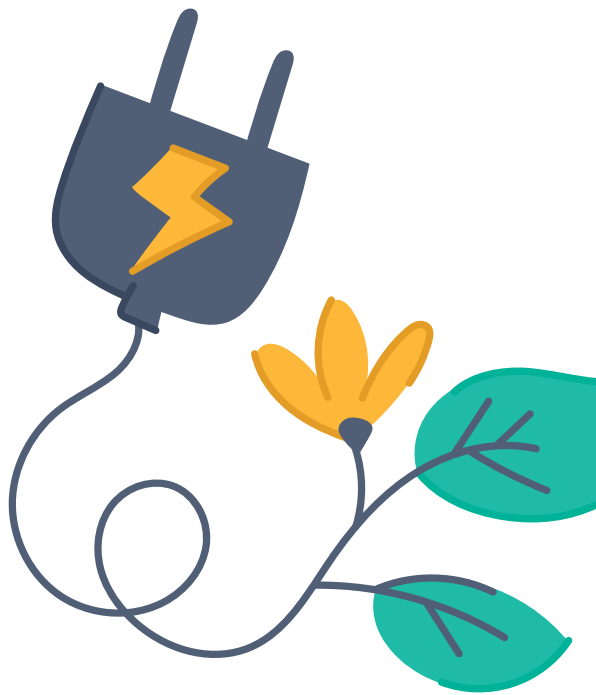
- Analiza etapów cyklu życia produktu, takich jak produkcja, dystrybucja, użytkowanie i utylizacja.
- Wybieranie produktów o mniejszym negatywnym wpływie na środowisko.

POSTAWY:

- Krytyczne myślenie w obliczu praktyk przemysłu w szczególności o zasięgu globalnym oraz konsumpcjonizmu.

MATERIAŁY NIEZBĘDNE DO PRZEPROWADZENIA WARSZTATU:

- Karteczki, kartki flipchartowe, flipchart, rzutnik, mazaki, flamastry kolorowe, plastelina do przyklejania.
- Zestaw do ćwiczenia „Rupiecie, Drugie życie rzeczy”.

HARMONOGRAM WARSZTATÓW:

1. Wstęp (5 minut)

Wprowadzenie. Prowadzący omawia temat i prezentuje dzieciom krótki przegląd zagadnień związanych z nadmiernie szybkim zużywaniem się używanych przez nas rzeczy. Rozmowa o doświadczeniach dzieci związanych z tym zjawiskiem. Zaproszenie do wspólnej zabawy.

2. Warsztat - Zmiana (30 minut)

Wykonujemy warsztat według scenariusza „Drugie życie rzeczy”.

Pracujemy w grupach 5-8 osobowych z prezentacją wyników.

Przedmiotem warsztatu jest kształtowanie gotowości do zmiany postaw zgodnie z zasadą „małe kroki, wielka zmiana” poprzez m.in.:

- pełne wykorzystanie produktów (w tym współdzielenie się),
- naprawy i wydłużanie życia produktu,
- „drugie życie” produktów w nowych rolach.

Szczegółowy scenariusz - patrz osobny zestaw do warsztatów „Drugie życie rzeczy”.

3. Podsumowanie (10 minut)

Prezentacja Cykl życia produktu przedstawia społeczne i ekologiczne skutki szybkiej i taniej produkcji oraz niekontrolowanej przez nikogo utylizacji niepotrzebnych urządzeń w krajach mniej rozwiniętych, głównie w Afryce. Prezentacja może być uzupełniona i/lub zastąpiona przez jeden z filmów: Akra Toxic City:

<https://youtu.be/aDjDGrrDD7o?si=CosevdACEvRyOvcM>,

lub wersja dłuższa: <https://youtu.be/bB3kuuBPVys?si=0JeVfVhEY-LCrI4C>.

Można też pokazać film o tekstyliach:

<https://youtu.be/uyKT9U4ekig?si=mhQ-Kh3wgrXoRnpn>.

NARRACJA DO PREZENTACJI

Cykl życia produktu - wprowadzenie (11 slajdów)

1. ****Od surowca do odpadu - Elektronika**** (slajd 2-9)

Slajdy pokazują, jak zakup elektronicznych gadżetów wiąże się z cierpieniem ludzi w krajach wydobywających surowce. Warto zwrócić uwagę na metale ziem rzadkich, takie jak koltan, które są kluczowe w produkcji elektroniki, ale ich wydobycie prowadzi do konfliktów zbrojnych, które są często spowodowane ich wysokim zapotrzebowaniem. Tantal, nazywany „czarnym złotem Afryki”, jest jednym z przykładów surowców, które przyczyniają się do zniszczenia środowiska i ludzkiego cierpienia.

Warto zauważyć, że do produkcji jednego urządzenia zużywa się około 70 kg surowców. Prezentacja przedstawia alarmujące dane dotyczące ilości elektrośmieci generowanych rocznie, co podkreśla potrzebę odpowiedzialnego zarządzania odpadami elektronicznymi. Akra, nazywana „Toxic City”, jest przykładem miejsca, gdzie odpady te są składowane w niebezpieczny sposób.

